

РЕШЕНИЕ

№ 3681

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 22.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **259** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.190а ал.1 от Закона за водите.

Образувано е на основание изпратена от ГД „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ при ДАМТН жалба от Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“, [населено място] против дадените предписания в т. V.2 от Констативен протокол №06-01-138/07.10.2022 г., издаден от длъжностни лица в РО НЯСС Ю. България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН, а именно да се премахне храстовидната растителност по въздушния откос и да се извършат ремонтно-възстановителни работи за постигане на геометричния профил на короната на язовирната стена със срок до 16.01.2023 г. В жалбата се твърди, че предписанията са незаконосъобразни, като издадени от некомпетентен орган, при допуснати съществени процесуални нарушения и неспазване на установената форма, липса на мотиви. Според оспорващия ДАМТН не разполага с материална компетентност по издаване на такива предписания. Счита, че председателят на ДАМТН има контролни правомощия по ЗВ и Наредбата по чл. 141, ал. 2 от с.з., които са конкретизирани в чл.190, ал.4 от ЗВ и чл. 117 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. Компетентността на председателя на ДАМТН и на оправомощени от него лица е изчерпателно определена, като не предвижда да се дава предписание за извършване на ремонтни дейности по съоръженията към язовирите. Компетентен орган за такива предписания според

оспорващия са местните комисии, назначавани по реда на чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 от ЗВ. Сочи се също, че предписанията са неясни и като цяло административният акт е немотивиран. Твърди се, че няма нарушения на язовирната стена, които следва да бъдат ремонтирани. По изложените съображения се иска оспорените задължителни предписания да бъдат отменени като незаконосъобразни. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна - Началник на отдел и Главен инспектор в РО НЯСС „Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, чрез процесуалния си представител Е. З., старши експерт, юрист, в представено по делото писмено становище оспорва жалбата с доводи за нейната неоснователност. По подробно изложени съображения за законосъобразност на оспорените предписания, като издадени от компетентен орган, при спазване на установената форма и в съответствие с материалния закон и целта на закона се иска жалбата да бъде отхвърлена, като на ДАМТН се присъдят деловодни разноски.

По делото са събрани писмени доказателства. Назначена е и е приета СТЕ, заключението по която не е оспорено от страните. Приложена е в заверено копие административната преписка.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Видно от представения по делото Договор за дарение на имот публична общинска собственост, на 06.07.2020 г. [община] е дарила на държавата, чрез Областния управител на област Б., два поземлени имота, находящи се в [населено място], общ. А., обл.Б., подробно описани в договора, ведно с изградената в тях водностопанска система, представляваща Язовир „Д. дере“. В чл.3 от договора е посочено, че имотът се приема от Областния управител на област Б., за да бъде актуват като имот – публична държавна собственост на основание чл.19б, ал.3 от Закона за водите, в управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“, [населено място]. Договорът за дарение е вписан в служба по вписванията на 28.07.2020 г. На това основание е издаден АПДС № 9987 от 10.08.2020 г. за същия имот, в който е посочено, че правата за управление на язовира са предоставени на ДП „УСЯ“.

От приложените към административната преписка доказателства се установява, че на 07.10.2022 г. инж. Д. Т. М., на длъжност Началник на отдел и инж. В. В. А. на длъжност Главен инспектор в РО НЯСС „Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръжения към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор в присъствието на инж. И. К. на длъжност експерт Хидроинженер, ТП Б., СП УСЯ са извършили проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир „Д. дере“, обл. Б., за резултатите от която е съставен Констативен протокол №06-01-138/07.10.2022 г. В същия е отразено, че при проверката на място чрез обход и оглед е установено, че на короната на язовира се наблюдава обрушване на земна маса в три участъка от към водния откос. Посочено е, че свличането е с приблизителни размери 4-5 м по ширина и 3-4 м по височина, с дълбочина около 1 м. на местата с констатирани обрушвания короната е намалена с около 1 метър. По отношение на въздушния откос е отразено, че в по-голямата си част същият е почистен от храстовидна растителност. Гъста храстовидна растителност е установена

в лявата част на откоса по цялата му дължина и височина с размери около 80 - 90 м, поради което е невъзможно да се обследва техническото му състояние. Отражено е, че язовира е класифициран във втора „значителна“ степен на потенциална опасност. Въз основа на констатираното, в т.V.2.на Констативния протокол на оспорващия са дадени предписания по осъществяване на безопасна техническа експлоатация, а именно: да се премахне храстовидната растителност по въздушния откос и да се извършат ремонтно-възстановителни работи за постигане на геометричния профил на короната на язовирната стена със срок до 16.01.2023 г.

По делото липсват доказателства относно датата, на която жалбоподателят е уведомен за предписанията.

Видно от приложените по делото Заповед №776/22.12.2021г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностните лица /т. 47 и т.48/ Д. Т. М. и В. В. А. в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ - „Ю. България“, на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл.190, ал.4 и чл.190а, ал.1, т.2, т.3 и т.4 от ЗВ, вр. чл.3, ал.3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл.138а, ал.3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

С оглед възраженията на оспорващия относно отразеното в Констативния протокол състояние на язовира, служебно е назначена СТЕ. От заключението на същата се установява, че короната на язовирната стена е в добро състояние, като нарушения на същата са налице както са описани в констативния протокол. Според вещото лица за да се възстановят нарушенията на геометричните размери на язовирната стена първо трябва да се извърши геодезическо заснемане на обрушванията, на базата на измерването трябва да се изготви проект за ремонтно-възстановителните работи и след като се осигури финансиране, същите да се изпълнят. Счита, че предписанието е доста императивно с много кратък срок за изпълнение и без да е съобразено с предхождащите ремонта дейности.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебно оспорване административен акт, а именно дадените в т.V.2. предписания. Същите представляват индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото са дадени от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено да премахне храстовидната растителност по въздушния откос на язовира и да извърши ремонтно-възстановителни работи за постигане геометричния профил на короната на язовирната стена; даден е съответен определен срок за изпълнение и е указано за изпълнението да бъде уведомен председателя на ДАМТН. Следователно направеното волеизявление е с властнически характер и създава конкретно задължение за адресата. Така формулирана, разпоредителната част на протокола в частта предписания изисква конкретно поведение от собственика на имота и не предполага издаване на последващ акт. Ето защо оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, вр. чл.190а, ал.1, т.3 ЗВ и подлежи на съдебен контрол. За оспорващия е налице правен интерес от оспорването му. Макар да липсват доказателства относно датата, на която жалбоподателят е уведомен за

предписанията, доколкото в КП, в който са обективирани, и в писмото, с което КП е изпратен на ДП „УСЯ“ не е посочено в какъв срок и пред кой орган подлежи на обжалване, по отношение на срока за това е приложима разпоредбата на чл.140 АПК. Жалбата е подадена именно в този срок. Следователно е допустима за разглеждане Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на АА, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са разпоредбите при издаването и съобразен ли е с целта, която преследва закона. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в АА.

Настоящият съдебен състав приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 190а, ал. 1, т. 3, вр. чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица от в РО „Юг – Ю. България“ на ГД „НЯСС“ , които видно от т.47 и т.48 от Заповед №А-776/22.12.2021 г. на Председателя на ДАМТН са оправомощени да дават задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба. Според чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл.190, ал.4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл.141, ал.2, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Аналогична е и разпоредбата на чл.117, т.3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл.116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Съгласно чл.10, ал.4 от ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл.140, ал.2, т.1 ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл.138, ал.4, т.8 ЗВ, а именно изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация. Горното налага извод, че за Председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са били налице законодателно уредени правомощия в чл.140, ал.2, т.1, вр. чл.138, ал.4, т.8 ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, а според чл.190а, ал.1, т.3 от ЗВ същите могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с контролните им правомощията са дадени обжалваните предписания, насочени за осигуряване изправното техническо състояние на язовирната стена.В тази връзка не се констатира порок на предписанията по чл.146, ал.1 АПК, поради което са неоснователни възраженията за липсата на компетентност на органа, издал акта.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото издаване, а именно обрушване на земна маса на короната на

язовира в три участъка от към водния откос. Посочено е, че свличането е с приблизителни размери 4-5 м по ширина и 3-4 м по височина, с дълбочина около 1 м. на местата с констатирани обрушвания короната е намалена с около 1 метър. По отношение на въздушния откос е отразено, че в лявата част на откоса по цялата му дължина и височина с размери около 80 - 90 м е установена гъста храстовидна растителност, която пречи да се обследва техническото му състояние. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес. Не се споделя становището на жалбоподателя, че с оспорваното предписание не ставало ясно какви са съображенията на контролните органи да задължат ДПУСЯ да извърши действията, предмет на същото, отразено в раздел V, т.2 на Констативния протокол. В последния по ясен и недвусмислен начин е описано състоянието на язовира, като изрично е отразено наличието на обрушване на земна маса на короната на язовира и на гъста храстовидна растителност, която пречи да се обследва техническото му състояние. Предвид това съдът приема, че не е налице порок във формата на акта по смисъла на чл.146, т.2 АПК, който да обуславя отмяната му на това основание.

В хода на проведеното административно производство съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, основание за отмяна на процесния акт по чл.146, т.3 АПК. Процесният акт е издаден след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес административният орган е извършил надлежна проверка на място, на която е установено наличието на обрушвания и гъста храстовидна растителност, подробно описани в КП. Посоченото е довело до правилно установяване на релевантните за случая факти. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. В тази връзка неоснователни са доводите му, че не е предварително уведомен за извършената проверка и че същата е извършена без присъствието на негов представител. Както се прие по-горе, и това е видно от отразеното и неоспорено в КА, в който е обективизирано даденото предписание, представител на собственика на язовира е присъствал на проверката и се е подписал без да направи възражения срещу констатациите по протокола. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

По отношение приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав приема следното:

Според чл.4, ал.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл.7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДУПСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на

своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях.

В глава Втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено наличието на обрушване на земна маса от към водния откос на короната на язовира представлява отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл.46 и чл.47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл.50, т.2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. В този смисъл е и заключението на вещото лице, според което всяко нарушение на геометричните размери на язовирната стена трябва да бъде възстановено. При това положение съответства на закона даденото предписание за предприемане на действия за извършване на ремонтни дейности за постигане на геометричния профил на короната на язовирната стена. Това предписание следва да се приеме като едно обичайно поддържане на обекта, свързано със задълженията да се полага грижата на добър стопанин, предвид установената нарушена повърхност на короната.

Съответно на изискванията на закона е и предписанието за премахване на храстовидната растителност по въздушния откос, предвид разпоредбата на чл.144, ал.2, вр. ал.1, т.2, т.3, т.4, т.6 и т.7 от Закона за водите. Тази норма предвижда, че по насипните язовирни стени се забранява обработването и нарушаването на повърхността им; поставянето на стълбове или знаци; засаждането на дървета и храсти; строеж на кладенци или рибарници; изхвърляне на отпадъци и други материали и предмети. Следователно наличните храсти, без значение на какво основание са там, следва да бъдат премахнати, както е разпоредено в предписанието.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че при издаване на оспорените предписания не е нарушен материалния закон.

Предписанията съответстват на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях.

След като язовир „Д. дѐре“ е класифициран в втора значителна степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи здравето и живота на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

Предвид изложеното, съдът приема, че оспореното предписание, обективизирано в Констативен акт №КА-ПБЗН-С00-11-3/21.12.2022 г., е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно чл.143, ал.3 АПК когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. В настоящото производство ответникът е представляван от юрисконсулт, който е изготвил подробно писмено становище по основателността на жалбата. Предвид това разноски за юрисконсултско възнаграждение се дължат. Същите следва да бъдат определени в размер на 100 лв., с оглед естеството на производство и извършените процесуални действия по представителство на ответника по делото. Тази сума оспорващият следва да бъде осъдено да заплати на ДАМТН, чиито длъжностни лица са издали предписанията. Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“, [населено място] срещу против дадените предписания в т. V.2 от Констативен протокол №06-01-138/07.10.2022 г., издаден от длъжностни лица в РО НЯСС Ю. България на ГД „НЯСС“ към ДАМТН.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“, [населено място] да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: